

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Δ. Κωνσταντίνου, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 5616/2020.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

-εναντίον-

Κατηγορούμενη

Ημερομηνία: 9/9/2020

Εμφανίσεις:

Για Κ.Α.: κα Γιακουμεττή

Για την Κατηγορούμενη: κος Πολυχρόνης.

Κατηγορούμενη παρούσα.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η κατηγορούμενη έχει βρεθεί ένοχη μετά από δική της παραδοχή σε μία κατηγορία η οποία αφορά παράβαση του περί Λοιμοκαθάρσεως Νόμου, Κεφ. 260 και των σχετικών Διαταγμάτων που έχουν εκδοθεί δυνάμει του Νόμου αυτού τα οποία καθόριζαν μέτρα με σκοπό την παρεμπόδιση της εξάπλωσης του COVID-19.

Ειδικότερα, ως οι λεπτομέρειες αδικήματος, η κατηγορούμενη ενώ ήταν άτομο το οποίο αφίχθηκε στην Κύπρο από χώρα κατηγορίας Γ' δεν παρέμεινε υπό καθεστώς αυτοπεριορισμού για 14 ημέρες, αλλά διακινείτο και συναντήθηκε με άλλα άτομα σε διάφορες περιοχές της Δημοκρατίας.

Σύμφωνα με τα γεγονότα η κατηγορούμενη αφίχθηκε 17/7/20 στη Λάρνακα από την Αμερική με ενδιάμεσο σταθμό την Αθήνα. Εφόσον η κατηγορούμενη προερχόταν από χώρα Τάξης Γ', θα έπρεπε να μένει σε καθεστώς αυτοπεριορισμού για 14 μέρες. Αντιθέτως, αυτή παρέβηκε την πιο πάνω υποχρέωσή της για αυτοπεριορισμό κάνοντας εκδρομές είτε στο Τρόδος είτε στην Αγία Νάπα είτε πηγαίνοντας σε εστιατόρια και συναναστρεφόμενη με άλλα άτομα. Τελικά, στις 28/7/20 τόσο η ίδια όσο και η κόρη της διαγνώστηκαν με COVID-19.

Αγορεύοντας για μετριασμό της ποινής της κατηγορουμένης ο δικηγόρος της ανέφερε τα ακόλουθα. Η ίδια πριν αφιχθεί στην Κύπρο είχε σε δυο περιπτώσεις υποβληθεί σε τεστ COVID-19 και ήταν και στις δύο περιπτώσεις αρνητικό. Τελευταία φορά που υποβλήθηκε στο συγκεκριμένο τεστ ήταν πριν την αναχώρηση της από την Αθήνα. Η ίδια δεν γνώριζε ότι είχε υποχρέωση αυτοπεριορισμού για 14 ημέρες και προς επίρρωση αυτού του ισχυρισμού

κατέθεσε ως Τεκμήριο το πάσο που της δόθηκε άδεια από την Κυπριακή Δημοκρατία να ταξιδεύσει στην Κύπρο και στο οποίο πουθενά αναγράφεται ως υποχρέωση να τεθεί σε καθεστώς αυτοπεριορισμού άμα την είσοδό της στην Κύπρο. Λόγω του ότι η κατηγορούμενη είναι μεν κύπρια υπήκοος δεν είναι όμως κάτοικος Κύπρου είχε άγνοια νόμου για την υποχρέωση να αυτοπεριοριστεί. Το γεγονός αυτό ο δικηγόρος της επισήμανε ότι το αναφέρει όχι ως υπεράσπιση αλλά ως μετριαστικό παράγοντα και προκειμένου να αναδείξει ότι η κατηγορούμενη δεν λειτούργησε περιφρονητικά προς τις Αρχές της Δημοκρατίας και τις πρόνοιες του Νόμου. Ως περαιτέρω μετριαστικό παράγοντα ανέφερε, καταθέτοντας μάλιστα και σχετικά δημοσιεύματα, την αρνητική κατακραυγή που δέχτηκε από μέρος της κοινής γνώμης η οποία καταφερόταν εναντίον της κάνοντας αναφορές και σε αναληθή γεγονότα. Τα δημοσιεύματα αυτά την επηρέασαν αρνητικά αλλά και μείωσαν την αξιοπρέπεια της στο μέτρο και στο βαθμό που κατέγραφαν γεγονότα τα οποία δεν ανταποκρίνονταν στην αλήθεια και την παρουσίασαν ως άτομο το οποίο γνώριζε ότι είχε COVID-19 και εντούτοις έκανε πάρτυ και συναναστρεφόταν κόσμο αδιαφορώντας εντελώς για την υγεία των συμπολιτών της.

Ενώπιον μου έχω και έκθεση του γραφείου ευημερίας, το περιεχόμενο της οποίας υιοθέτησε και ο δικηγόρος της κατηγορούμενης. Δεν κρίνω σκόπιμο να το επαναλάβω, το έχω διεξέλθει και θα του αποδώσω τη δέουσα βαρύτητα.

Το αδίκημα το οποίο αντιμετωπίζει η κατηγορούμενη είναι ένα καινοφανές αδίκημα, παρελκόμενο από τα όσα όλοι παγκοσμίως βιώνουμε μετά την εξάπλωση του COVID-19.

Το Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου έχει πολύ πρόσφατα εντυφίσει επί αδικήματος που αναφέρεται σε παραβιάσεις μέτρων που έχουν ληφθεί με σκοπό τη μη εξάπλωση του COVID-19.

Στην απόφαση στην ΑΝΤΩΝΙΟΥ v. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ, Ποινική Έφεση Αρ. 74/2020, 31/7/2020, επισημαίνεται η σοβαρότητα μεν του αδικήματος και οι κοινωνικές προεκτάσεις που αυτό λαμβάνει, πλην όμως υποδεικνύεται ότι τα Δικαστήρια δεν θα πρέπει να εξαντλούν την αυστηρότητά τους παρά μόνο εκεί που οι συνθήκες διάπραξης του αδικήματος είναι τέτοιες που να δικαιολογούν ακόμα και ποινές στερητικές της ελευθερίας. Παραθέτω το πιο κάτω ενδεικτικό απόσπασμα:

«Μια πιο πλατιά θεώρηση της βαθιά ριζωμένης στη ποινική δικαιοσύνη αρχής της ισότητας, πέραν των στενών πλαισίων της ίδιας της υπόθεσης που εξετάζεται (Δημοκρατία v. Αρακιάν κ.ά. (1972) 3 Α.Α.Δ. 294, Κουκος v. Police (1986) 2 C.L.R. 1 και Ιωάννου v. Αστυνομίας (Αρ.2) (1997) 2 Α.Α.Δ. 267), θα αναδείκνυε ότι η επιβολή ποινής φυλάκισης στον Εφρεσίοντα εύλογα θα του προκαλούσε το αίσθημα της αδικίας, ενώ στον παρατηρητή την αίσθηση ότι «αστόχησε η Δικαιοσύνη» (Πίτσιλλος v. Αστυνομίας (1998) 2 Α.Α.Δ. 346, 366).

Ο καθορισμός της ποινής είναι δικαστικό έργο πολυδιάστατο. Και είναι ιδιαίτερα λεπτό όταν το Δικαστήριο εξετάζει το ενδεχόμενο επιβολής ποινής φυλάκισης για αδικήματα όπου η φυλάκιση δεν είναι η κατά κανόνα επιβαλλόμενη τιμωρία.

Η φυλάκιση είναι το έσχατο μέτρο τιμωρίας. Επιβάλλεται μόνο εκεί όπου οιαδήποτε άλλη ποινή θα ήταν αναμφίβολα ακατάλληλη και ανεπαρκής (Προδρόμου v. Αστυνομίας

(1990) 2 A.A.D. 98, 100 και Chikh v. Police (1984) 2 C.L.R. 311, 314). Η ποινή της φυλάκισης δεν ήταν αναπόφευκτη στη προκείμενη περίπτωση. Ενώ ποινές φυλάκισης μπορεί ανάλογα με τις συνθήκες που κατά καιρούς επικρατούσαν ή που ενδέχεται να επικρατήσουν μελλοντικά και ανάλογα με την παράνομη ενέργεια να ήταν ή να καταστούν επιβεβλημένες για την προστασία της υγείας του κοινού, τα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης δεν καθιστούσαν την φυλάκιση επιβεβλημένη. Στον Εφεσείοντα θα μπορούσε να επιβληθεί χρηματική ποινή, η οποία να ήταν τέτοια ώστε αφ' ενός να τιμωρήσει τον ίδιο τον Εφεσείοντα και αφ' ετέρου να επενεργήσει αποτρεπτικά για το ευρύτερο κοινό. Η επιλογή ποινής φυλάκισης, ως έκδηλα εσφαλμένη επιλογή, καθιστούσε αφ' εαυτής την ποινή που επιβλήθηκε στον Εφεσείοντα έκδηλα υπερβολική ώστε να επιβάλλεται η παρέμβαση του Εφετείου.»

Πάντα το Δικαστήριο πριν επιβάλει την ποινή σταθμίζει δύο παράγοντες, πρώτο τη σοβαρότητα του αδικήματος εξετάζοντας τυχόν έξαρση και αναγκαιότητα αποτροπής και δεύτερο τις προσωπικές συνθήκες του κατηγορουμένου έτσι ώστε η ποινή που θα επιβληθεί τελικά να είναι όντως αρμόζουσα τόσο για το αδίκημα αλλά και για τον κατηγορούμενο.

Στην υπό εξέταση περίπτωση τα γεγονότα δεν είναι τέτοια που να προκύπτει ότι η κατηγορούμενη καταφρόνησε τα διατάγματα, τη σοβαρότητα της κατάστασης και τους συνανθρώπους της. Αντίθετα, από τα γεγονότα προκύπτει ότι η ίδια εξετάστηκε δύο φορές και ήταν αρνητική σε COVID-19. Ήρθε στην Κύπρο και διέμενε με τους ηλικιωμένους γονείς της κάτι το οποίο δεν θα έκανε σε καμία περίπτωση εάν είχε έστω την παραμικρή υπόνοια ότι υπάρχει ενδεχόμενο να έχει τον ίο. Από όσα έχουν αναντίλεκτα λεχθεί από το δικηγόρο της, συνάγεται ότι ενώπιον του Δικαστηρίου δεν ευρίσκεται ένα αδιάφορο, ανεύθυνο άτομο το οποίο ενσυνείδητα παραβίασε τα επίδικα διατάγματα. Επίσης, δεν θα μπορούσα να παραγνωρίσω, τη στοχοποίησή της, την κοινωνική κατακραυγή που δέχτηκε και τον εκφοβισμό (bulling) μέσω μέσων κοινωνικής δικτύωσης και ΜΜΕ. Περαιτέρω μετριαστικοί παράγοντες είναι η άμεση παραδοχή της και τα λευκό ποινικό της μητρώο της.

Όμως, παρά τις πιο πάνω διαπιστώσεις, δεν παύει ο COVID-19 να είναι μια παγκόσμια πραγματικότητα και όλοι έχουμε αμέριστη την υποχρέωση να ενημερωνόμαστε και να ενεργούμε σύμφωνα με τον τρόπο που κάθε κράτος έχει καθορίσει προκειμένου να προστατεύσει τους πολίτες του. Από τα πιο πάνω δεν εξαιρείται η κατηγορούμενη, η οποία δεν επέδειξε την αναμενόμενη επιμέλεια και δεν προέβη στις αναμενόμενες πράξεις προκειμένου να διαπιστώσει εάν έχει και ποιες είναι οι υποχρεώσεις της.

Τα πιο πάνω τα αναφέρω και περαιτέρω τονίζω τη σοβαρότητα του αδικήματος και την υπευθυνότητα που πρέπει να επιδεικνύουμε όλοι ως ενεργοί πολίτες προκειμένου να περιοριστεί η εξάπλωση του επικίνδυνου αυτού ιού αλλά και προκειμένου με τις πράξεις ή παραλείψεις μας να μη θέσουμε σε κίνδυνο ευπαθή άτομα η υγεία και σωματική ακεραιότητα των οποίων θα κινδύνευε σοβαρά σε περίπτωση μόλυνσής τους με τον COVID-19. Η σοβαρότητα είναι δεδομένη λαμβάνοντας υπόψη την προβλεπόμενη από το Νόμο ποινή που αναφέρεται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει το ένα (1) έτος ή σε πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις πενήντα χιλιάδες ευρώ (€50.000) ή και στις δύο αυτές ποινές.

Έχοντας όλα τα πιο πάνω κατά νου, θεωρώ ότι η αρμόζουσα ποινή στην περίπτωση αυτή είναι η επιβολή χρηματικού προστίμου.

Επιβάλλεται στην κατηγορούμενη ποινή προστίμου €800.

(Υπ).....

Δ. Κωνσταντίνου, Ε.Δ.

Πιστόν Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής